

היו"ר י. גורני: אני רוצה להזכיר לחברי הוועדה, יזה יישרו עיניו, שגם כשיהיה צורך להעביר את סדר היום למסדרה יל הוועדה, ומינבי מוליס על צעת עממי, ומבי מוכן לנהוג כך כל שבוע. ומט כי מבחינה קונסטטוטיוניבית יבי יכול בעממי לחבר בעממי את סדר היום, החלטתי בכל יום רביעי לגביי למסדרה יל הוועדה את סדר היום. מילו סיימנו השבוע את תיקון קודת פס ההכנסה והתקנות ליהב סגן, נדמה לי שבאומק אין דברים אשרים הלוחצים עלינו והיינו יכולים להתמנות לעניינים אשרים. בינתיים ישנם עניינים - תקציב הבטחון ודו"ח מבקר המדינה. אם נבמור שני עניינים מלה שבוע הבא, נקבע סולם עדיפות גם לגבי ההצעות שהוכנסו לסדר היום. מחר ננסה לבדוק את ישנם עניינים שנו יכולים לספל בהם גשתי ועדות מובת. הקושי בוועדות השנה קיים לגבי 3 סיעות שמינך יכולות להכניס מלמי מקרה לחתח טועדות השנה. בדרך כלל שיטה זו לא הצדיקה את עצמה, אבל מבי מוכן לנסות שוב.

ועתה בדצוני לקרוב בכניכם את המכתב שילוחי לשר האוצר ביום 31.5.56 בענין מסכורת השריט. (קורה את המכתב).

ועתה מבו עוגרים לסדר היום - חוק לתיקון קודת פס ההכנסה.

ד"ר גרוש: ההצעה כוללת כמה תיקונים בודדים, חלק מהם עניינים וחלק מהם בנהליים. בסעיף 2 מבו מבקרים לטחור אותנו המחורה לפרסה תיקונים מסר הגסומים.

ז. סוואייב: אני מציע שבעבור על החוק סעיף 4-סעיף.

היו"ר י. גורני: מבי תמיד עדיף את המהלך הזה.

י. גדר: קראתי בעתונות המסונה על הכנסת המדינה הודיע כדרכו, שלם על ידי ועדת הכספים, שבאוגוסט יתנו מנויים בנספחים ומס הכנסה בכיוון של הקלות במס הכנסה להכנסות בינביות בין מסמ אלפים ל-10 אלפים לירות לשנה. הייתי רוצה לדעת מה האגן המעמי של הצעות מלו. אם הן מבוגשות ומפטר להביאאותן כהצעה לכנת, היה רצוי שגדון על שתיהן יחד.

היו"ר י. גורני: השאלה במקומה, אבל מינבו יכולים לחבר את הדיון בשתי ההצעות, כי התיקון למקודת מס ההכנסה הועבר אלינו עוד לפני הפגרת, ומינבו יכולים לנהוג בענין זה מתוך חופש גמור. אין לנו כל סככות לדחות את הדיון בתיקון המונח למנינו.

ד"ר גרוש: ההצעות הן מבוגשות מחד, ומט מינבי טועה יש כבר הצעת תזכיר למשרד המשפטים. מבי מקרה שהחוק יובא לכנסת בקרוב.

היו"ר י. גורני: מבו עוגרים לסעיף 1 של החוק - "הגדרות".

ה צ ב ע ה

סעיף 1 - נתקבל

היו"ר י. גורני: מבו עוגרים לסעיף 2.

ח. גריטוב: מבי חושב שהסברה לסעיף זה סיוגרות, והמסורה נתנה מעל גמת הכנסת בקריאה הראשונה, ונדמה לי שהמסורה יל שר האוצר לתביעות שלנו היתה כל כך חלטה עד שמפטר לקבל את הצעתי לחוק את התיקון הזה. אם קורה מקרה ובפלה שגיאה לגבי היט מסויים, לא יתכן להטעות את הצבור ולקלקל את שמו הטוב של המיי. יש לפרסם את התיקון.

ז. סוואייב: שר האוצר בתשובתו הכנסת מטר לי ולחברי: מה אתם מתרעמים על מסר הנשומים, מרי בעצמכם דרשתם

לפרסם את ספר הנסוחים. למען הסדר גבי רוצה לעודד את השגלה הזאת בכללה. גבי חושב שאסור בקלות להשפיע עלי ועל חברי שנתלק סדרים זה לפרסום את ספר.

ג. יו"ר י. גורני:
למען ההסתדרות גבי רוצה להעיר כי תביעה זו איננה את חלקי הסולחן.

ד. סוזאניב:
בזמנו הצטרפנו לתביעה זו אבל בסדרנו לאיננו להוסיף אחריה. אבל אם רוצים לפרסם את הספר כחילו גבו רוצים להסתיר סתמו גבו הצטרפנו לתביעה זו.

גבי רוצה לשמול את אנשי האוצר, מה דעתם כיום לאחר פרסום הספר, חילו היו מריצים להחליט מתוך יעילות ואינטרס הטעם, מה היו מסייכים בפרסומם או לא?

אשר לקבוצים, מצאו דרך לא לפרסם מה שחילמו הקבוצים.

ה. ג'ורני:
זה היה על פי דרישת ספרד הבטחון.

ו. סוזאניב:
אנשים מבוגרים בגיל 21 אינם רוצים לקבל נימוק זה. גבי שולל את הכרסום, גבי חושב שהם אינם בנותן תרומה נכונה על מצבו של המזרח, כי יכול להיות איש עשיר שבטובה סוויימת לא שילם מס כי היו לו הפסדים. ואם, שהיא שבת שכל בטעם עלולים להיות מקריי רבים. שהגרות גדולות ובנשים אידועים יותר מבוססים. יפסידו כסף ולכן לא ישלמו מס הכנסה או ישלמו מס גמול, ולזה יתן פרסום בעתונות וכל אחד יצטרך לכתוב מכתב למערכת ולהסכים את הדברים. לכן גבי מציב בנקיים דיון על כל העניין. ואשר לסעיף 2, גבי מצטרף להצעתו של סר אריאב.

ז. ג'ורני:
גבי מצטרף להצעת סר אריאב להסיר את הסעיף כפי שהיה, כי (א) גבי בעד פרסום הספר ואני חושב שיצדק אותה החבריה יידרשו שהספר החדש יכלול תיקונים של השנה הקודמת, מפילה את זה יחייב הוצאת שני ספרים.

(ב) גבי עוד המסך פרסום הספר, כי איננו רוצה שיהיה רק ספר אחד של נסוחים בטריונה, שכיום כולנו מודעים שהם אינו מספיק את המציאות. אם אל שנוי לטובה המסך הזמן, זה צריך לבוא לידי גמרי הספר חדש.

(ג) אין כל בוסה בעוני, ואם יש חברה שבטובה סוויימת נגרמו לה הפסדים, זוהי תוצאה של מצב, ואני רוצה שידע זאת כל החבור.

אשר לקבוצים, פורסם שהי ההכנסה החייבת בטט של הקבוץ, אולם לא פורסם, לפי דרישת ספרד הבטחון. ספרד החבריים בטעם. וכאשר פורסמה ההכנסה החייבת בטט של אפיקים, זה כולל את כל המשפחות, גם שמטחה בגיל 50, גם שמטחה שהבעל טט או חולה. כל המשפחים הופיעו בספר הנסוחים. אם סר סוזאניב רוצה שיפרסמו כמה שילם כל אחד, גבי מסכים לזה.

ח. ג'ורני:
איננו חושב שועדת הכספים במרה דיוניה על ספר הנסוחים.

ט. יו"ר י. גורני:
מיום שחברי הועדה מטרבייה בתוקף להסיע הצעותיהם. רק חבר הכנסת אור הציע הצעה. יותר החבריים - מסרבים

י. ג'ורני:
בעניין זה אין לי טענות ליו"ר. ההודעה לפרסם תיקונים תתקלה כחלק בלתי נפרד של הסעיף כולו, וכולנו הסכמנו לכן. האוצר לא ניסה אף פעם לבצע הודעה זו, אולם עכשו כאשר הוא צריך לבצע אותה, הוא מבקש לשחררו מהודעה זו. לכן גבי מתנגד לכן.

אשר לקבוצים, מני הולט שהטעה יענה התוצר
הוא בלתי חוקי. לפי החוק יש לפרסם את הנוסח, ולפי סעיף 19(א) הנוסח
הוא הקבוץ ולא חבר הקבוץ. לכן אין לפצל את ההכנסה ליחידות.

ג. בהיר: בניח שיפרסמו שהכנסתו של מפיקים היא חצי מליון
לירות. מה תדע מזה?

י. בדר: זה ענין הנוגע לביצוע החוק. כאשר הסדורה הוא
בקיבוץ קודם כל קובעים מה הכנסתו, וזוהי
השוטת, ואחר כך מחלקים את ההכנסה ליחידות בכדי להגיע לגובה המס. אבל
זו היננה השוטה.

ד"ר ברנע: אתה צודק.

מר קטרנו: מני יכול להגיד שבניהם צודקים, מר בדר צדק
כאשר אמר שהקבוץ הוא המשלם את המס והוא הנוסח,
וצדק פי שאמר שזו לא תדע ולא כלום. הפרסום היננו בהתמס לחוק, אבל
הוא נותן יותר מה שהחוק דורש. אם מר בדר יקבל את סכומם הוא ידע
הטוב, אבל החוק ימולג.

הי"ר י. גורי: מני רוצה לדעת אם חבר מתורכחים על סעיף 19(א).

י. בדר: מני דורש ביצוע סעיף 4(ד) כהמשערו, מני
רוצה שבספר הנושאים הצריין הכנסתו של קבוץ
מפיקים וקבוצים אחרים.

י. טרתי: ההכנסה מתקבלת לאחר בכוי יכר העבודה.

י. בדר: בקבוץ אין יכר עבודה.

הי"ר י. גורי: אתה רוצה שיפרסמו מהי ההכנסה? אם הויכוח
מתנהל על כך, אתה סוכרת לגלות לסעיף 19(א).

מני שואל אם זוהי הכרונה.

י. בדר: לא, מני מקבל סעיף 19 כפי שהוא, הינני
דורש לשנותו.

הי"ר י. גורי: אם כך, מן צורך בויכוח כללי, יש הצעה
שיפרסם את הכנסה של הקבוץ, כפי שהייב החוק.

ג. בהיר: מרד המסחון יסכים לפירוט מספר המשפחות,
מקבל זאת. אבל מני חושב את המעורר לתכסים
בלתי הוגן, כי אחרי פרסום זה יבוא מר בדר ויגיד: הנה מה משלמים הקבוצים,
לא כלום. יש קבוץ שיש לו הכנסה מטריינת והוא משלם מס של 60 אלף לירות,
אבל לא יצריין מה מספר המשפחות בנותו מסק. ביות ואי אפשר לומר לנהל
הסתה שהקבוצים אינם משלמים מס, מבטיה ללכת בדרך הסתרה אחרת.

הי"ר י. גורי: השאלה היננה אם זה תכנים או לא, השאלה היא
אם נוהגים לפי החוק או לא.

ג. בהיר: אם היועץ המשפטי יגיד שזה נוגד את החוק
מני מציע להכניס תיקון שיאמר להת טרונה
ידורה ועוד לכל המזרחים.

ה. טרייב: כבר אמר מר בדר שהנוסח הוא הקבוץ, ולכן
צודקים החבריה המזרחים שהפרסומים לגבי
המסויים החקלאיים לא היו בסדר. בספר הנושאים הקבוץ הינו פורסם בנוסח.
את זאת צריך לתקן.

ג. בהיר: בסעיף 19 ב כתוב: הקבוץ יילם מס בסכום
השווה לסך כל המס שחבריו איננים לשלם,
מני יכול למעון אפוא שהשוטה של הקבוץ היא הירוף של כל חבריו.

ד"ר קטרנוב:

מינן צורך מבחינה טכנית ברידה, כי בסעיף 4 מדובר על הכנסה של כל זיווג ולפי סעיף 19 הנסוה הוא הקבוצ. כל היתר דן בחישוב הטס. אבל הכנסתו של הגשום פירושה הכנסתו של הקבוצ.

א. בהיר:

אם זה הפירוש של היועץ הטכני, אני מבקש תיקון בסעיף זה שיאמסר פרטות כל חברי הקבוצ, והם הועדה תרצה לגלות את מספר חברי הקבוצים - תגלה.

ט. דיין:

אני מציע לא לפרסם מסקיה סגור מ"ל לגבי מסקיה אחרים הפרטות יכול להיות כמו לגבי כל המסמכים במדינה.

י. נדר:

במידה שיש הצעות לעשות מסווג מביבוד לחוק, אני מתנגד להן. במידה שיש הצעות לתקן את החוק, אני מתנגד גם להן כיוון שדבר זה הוא בבחינת נושא חדש ומ"ל אפשר להחליט עליו בלי קריאה ראשונה.

ב. לוי:

אשר לגילוי מספר התושבים, סגור בהפרסם מסמך הטכני והראשון חלק שבו ממסר התושבים בקיבוצים, ויחול שנוי גם כאשר לתפרסם מספר החדש. לכן הייתי חולק שאנו מריכזו לחשוש מפני פרטות זה.

י. ארת:

אני מציע לדחות את ההצעה בענין זה.

ד"ר קטרנוב:

אני רוצה לומר למר דיין, כי המסמכים להוציא קבוצים מסויימים מחובת הפרטות קיימת בחוק הקיים, לפי סעיף 4 האומר: על אף האסור בסעיף זה רשמי יודע המוצר, באיסור ועדת הכספים, להטעם מלכלול סוג מסויימים של נשומים.

י. ארת:

אני חוזר על הצעתי לדחות את ההצעה בענין זה.

א. בהיר:

אפשר להציע רק הצעת הפחיתות.

ד"ר ברוש:

הצעתנו באה מטעמים טכניים בדיסטריבטיבים, החוק אומר שאנו צריכים לתקן כל מספר יתרון עקב הטבה או ערעור. מה פירוש הדבר? אין פה זכר להשמאה, כי אם פרסמו מה שמאחיר הנשום בודאי שאין השמאה, והם הערכנו אותו יותר מהמאחוז הצהיר, והוא הגיש התנגדות, בודאי שאין השמאה. זאת אומרת, שכל הטענות שהובאו על ידי מר אריאב, בטעות יטוהן. לפי סעיף זה נצטרך לפרסם 20 חלק תיקונים אשר הקודם ובעוד טובה אולי נצטרך לפרסם עוד 1000 תיקונים ובעוד 5 שנים אולי עוד 200-300 תיקונים. אלו הן הסיבות להצעתנו. לצבור אין כבר ענין בזה, כי המספרים נוגעים למספר רב של שנים קודמות.

אחרי הסבר זה, אני מבקש לשקול עוד פעם, אם בכורונת הועדה להכריח אותנו להקדיש לענין זה של תיקונים עבודה שיכולה להאטך 5-8 שנים לגבי מספר אחד.

הי"ר י. בור:

לפי עניות דעתי, ברוב המקרים יכול להנזק מסוג של הנשום, כי מה הם המקרים האשכיהים? מקרה שכיה הוא אחד מהם הכנים הצהרה שהכנסתו יותר קטנה, והוא כך מתורר שאכנסתו גדולה יותר, והוא צריך לשלם יותר. זה יכול להתבדר בעבוד שנתים-שלוש, בינתיים יתפרסם מה שהוא הצהיר, והתה תצטרך להכניס תיקון.

ד"ר ברוש:

לא, החוק אינו מחייב אותה לפרסם את הסכום שהופיע לראשונה, כי הוא אמורה רק הצהרה. אני חייב לפרסם תיקונים רק לשוטות.

ב. לוי:

אני מציע הצעה פשרה לפרסם את התיקונים רק במקרה שהנשום דורש זאת.

ג. סוזאייב:

אני מתנגד להצעתו של מר לוין.
אני רוצה לקבוע, כי לא קבלתי תשובה מד"ר
ברוך על שאלתי מה עמדת האוצר לגבי פרסום ספר הנסוטיים העתידי.

היו"ר י. גורי:

אני מבין שעמדת האוצר ידועה, אפס בזה על
הכנסות המדינה אמר במפורש שהאוצר חוטב
להתמיד בהוצאת ספר הנסוטיים.

ג. סוזאייב:

אני רוצה לקבל תשובה ברורה מטעם האוצר.

היו"ר י. גורי:

אתה רוצה לומר בזה שאין מקום להצבעה על המחיקה,
כי אם יתגורר שאין ספרסטיט יותר את ספר
הנסוטיים, מטילת לא יהיה צורך בזה.

מר אריאל:

לי יש ספק בהצעת הפשרה שהוצעה על ידי מר
לוין, כי האזרח אף פעם לא ידרוש להכניס תיקון שהוא לרעתו, ובטוח אופן
לא תציע לעם איזון שהאוצר יפרסם טקריה כאלה.

ספר הנסוטיים השני כבר נמצא בהכנה ויודפס
תוך זמן קצר. ברור אמנם שאין הכוונה האוצר

להפסיק פרסום ספר הנסוטיים.

שכל מקום, תוך זמן קצר נתן לכם תשובה
על העניין העקרוני, אבל בינתיים אנו מבקשים שתשחררו אותנו מהחובות להדפיס
את התיקונים, או תאפשרו לנו לעשות זאת רק על פי דרישה, כי אנו טוענים
שזה אינו נותן שום דבר, זה רק מוסיף עבודה.

היו"ר י. גורי:

אני מבין שאנו דוחים את ההצבעה מסעיף 2,
ועוברים לסעיף 3.

י. בר:

האם לא מתפרש מסעיף זה שמש רוחי הון על
דוידנדה יהיה 50 אחוז?

ד"ר קטרנו:

כן.

י. בר:

אם כן; ברור שאני מתנגד לזה. אני מתנגד
לכך שלחברה תהיה איזון פריבילגיה במס הכנסה.
אבל אינני יודע מדוע מס רווחי הון, שהכלכלנו אותו מטעמים שונים, צריך
להגיע ל-50 אחוז לגבי חברות. מבחינת המדיניות הפיסקלית זה דבר לא טוב
כי סוף סוף יש הבדל בין חברה ובין פרט.

ג. סוזאייב:

מס רווח הון משלמים רק על דבריו שהוכר בהם.
האם אתה רוצה להטיל מס של 50 אחוז על רווח
הון שהאוצר אצל חברה מדגרים שיש עליהם פחת, כמו ציוד ומכונות?

ד"ר ברוס:

סעיף זה מבוסס על הדעה שרווח המתחלק בתור
דוידנדה, זוהי הכנסה. אינני בטוח לבדוק
את מקורות הרווחים שהתחלקו. בעל מניות ששקבל דוידנדה אינו יודע
מאיזה רווחים חלקה החברה את הדוידנדה. התיקון המוצע נוסד, כי מה
שמתחלק בתור דוידנדה נוסד את החומסת של הכנסה בדיוק כפי שאמרו שרביית
זוהי הכנסה. בענין זה הלכנו לפי המדיניות האנגלית האומרת כי דוידנדה
מתחלקת זוהי הכנסה.

והתשובה לשאלת מר סוזאייב היא - איננו מבחינים
ומבדילים לגבי הדוידנדה אם היא מולמת מתוך רווח הון, שאנו לפני החוק
חייב במס או מרווח הון שאינו חייב במס.

ש. ריינו:

מ רידיח 25 אחוז לפני שמתחלקת את הדוידנדה
או שלוקחים את ה-25 אחוז מכל יחיד שקבל

דוידנדה?

ד"ר ברוש:

תצטרך לבנות תקנה שתאשר, והחברה תורידה את ה-25 אחוז לפי חלוקת הרוויידנדה. והיא, אם החברה בעצמה טעלטה. 25 אחוז, היא תוריד זאת לכיסה. אם הרווח הון היא מסוג זה שער עכסו לא שילמו עליו מס, החברה תצטרך להעביר לנו את ה-25%.

ז. טוזאייב:

אתה אמרת שיש חברה שיש לה הכנסה שהיא בכלל משוחררת מתשלום מס, וחלק מרווח הון שעליו לא חל מס. אקח לדוגמה חברה שיש לה הכנסה רגילה של 10 אלפים לירות. לחברה זו היו מניות של חברת נכחא, היא סכרה את המניות ויש לה רווח של 10 אלפים לירות. זה רווח הון שעליו לא חל עדיין מס הכנסה. נוסף לכך היא לחברה ציוד והיא סכרה אותו והרוויחה 10 אלפים לירות, שעליו חל רווח הון של 25 אחוז. בסוף השנה, על ה-10 אלפים לירות הרטשונות תשלם החברה 5000 לירות, וישארו לה 5000 לירות, 10 אלפים לירות ממכירת המניות ו-7500 לירות, לאחר ניכוי ה-25 אחוז ממכירת ציוד. כלומר, ישארו לה 22,500 לירות. אוטר ד"ר ברוש, גרע שאתה מחלק לבעלי המניות 22,500 אלף לירות, אינני רוצה לדעת ש-10 אלפים לירות אינן חייבות במס, וכי על 10 אלפים לירות ממכירת הציוד אתה תשלם רק 25 אחוז, והכנסה היא 30 אלף לירות ברוטו, ואם אתה מחלק אותה בין 10 אנשים, ההכנסה של כל אחד היא 3000 לירות, וזהו כל ההנחות בטלות.

(המטן הישיבה רשמה אם)

לפני כן רשטה מא
ד.ס.

ז. סונזאייב:

אנו חברה וקבלנו סחורה דיודנדה הכנסה
בסך של 10,000 ל"י. מזה הורידו לנו 25%
וקבלנו נטו 7500 ל"י. קנינו אגרות חוב של חברת החשטל וקבלנו רבית
בסך 10,000 ל"י. מזה ניכנו 25% וקבלנו נטו 7500 ל"י. יש לנו עוד
הכנסות רגילות בסך 10,000 ל"י. יחד קבלנו 30,000 ל"י. אני שואל:
כמה אנו בתור חברה בצטרך לשלם ומה יהיה אם נגיע לחלוקת דיודנדה?
אני מבין ששולם בתור חברה על הכנסה רגילה 5000 ל"י, לא על הרגשונה
אלא על השניה. עתה השאלה היא: אם אני בא לחלק בחברה השניה
דיודנדה, מדוע לא יגיד ד"ר ברוש שהוא רוצה לקחת מהדיודנדה את המס
הרגיל.

ד"ר ברוש:

אתה טועה. ששלמים.
אם בנק לאומי מקבל סך של כמה אלף ל"י
רבית על אגרות חוב של חברת החשטל והוא מחלק דיודנדה על כל ההון
שלו, האם אתה חושב שאנו מחפשים את מקור הונו ומשחרים אותו חלק
הבא מן הרבית? - לא!

ז. סונזאייב:

זה דרוש חידוש מענין. אתה מוטר, שאם
חברה רוכשת תעודות מסכון או מניות של
חברת החשטל אז בעל הדיודנדה משלם מס הכנסה במלואו אך אם פרט קיבל -
הוא לא משלם יותר.

ד"ר ברוש:

נדמה לי כי הנקודה המרכזית במילוסטרציה
שלך היתה הרבית על אגרות חוב שבנק לאומי
קיבל. אני מציע לחבר הכנסת סונזאייב לשאול את בנק לאומי אם הוא יהיה
טעונין שהרבית על אגרות חוב של חברת החשטל תשם בכל השלבים את החומות
הזאת של לא יותר מ-25%. הם אף פעם לא באו בהצעה כזאת. למעשה זה גם
לא ניתן לביצוע. ההצעה הובאה אך לגבי חברות מאושרות והיא בתקבלה כי
בדרך כלל כאשר מחלקים משהו בתור דיודנדה לא מענינת יותר ההסטוריה
של הרווח. הרווח נכנס לקופת החברה ומצטרף לשאר סוגי הרווחים.

ז. סונזאייב:

הבאת כדוגמה חברה גדולה כמו בנק לאומי
באטרך שבנק לאומי אינו יכול לחפש את מקור
הרווח, אבל אנו חיים במציאות מסויימת במדינת ישראל, ועובדה היא, כי
הרוב הטכני של החברות הן חברות משפחתיות שותפויות רגילות.

מר הניב:

לשם כך קיים טעיף 22(א).

ז. סונזאייב:

רק מתמול הגשתי שאלתה לשר המוצר על כך
שטעיף זה לא הופעל בכוונה תחילה.

ד"ר ברוש:

אין זה נכון.

ז. סונזאייב:

ניקח כדוגמה חברה פרטית בע"מ היוועת ששם
לא מחלק הונה - ישאר הכסף, אך אם תרצה
להינות ממנו - תצטרך לשלם מס הכנסה טלא. נדמה לי כי זה בניגוד לכל
הגיון. אני חושב שאתם רוצים להביא לפירוק חברות, לעשיית טרנסקציות
סחוף לפיקוח חברות.

אני רוצה לשאול שאלה אחרת. נניח שהעברתם
הצעה זו ברוב קולות ונביח שיש חברה שרווח ההון שלה נרשם על שם החברה
והיא לא חילקה דיודנדות סחוף הנחה שהחוק לא יחייב אותה על כך. אני
שואל: מה יהיה גורל הרווחים שהצטברו בחברות אלה? האם תסילו גם עליהם
מס הכנסה? זה מאוד לא הגיוני.

ד"ר ברוש:

אני מסכים להביא את הצעתך זו בפני המוצר.

היו"ר י. גורי:

אני מבין שאין אנו יכולים להצביע עכשיו
על כך אלא לאחר שתביא את תשובת המוצר.

אנו עוברים לתקנות יהב-טגן. לפנינו שני מסמכים: (1) ניכוי מסשכורת; (2) הגדלת פטור טיהב טגן על אריכת חשול.

תקנות יהב-טגן (ניכוי מסשכורת) חש"ז - 1956

תקנה 1

טר גבעוני: יש להוסיף בהגדרת "חבר חלול" ל"גוף" את המילים: "תוספת היוקר הכלולה במשכורת".

ז. סוננטיב: כאן כתוב "תוספת ייצוג" לפי "הכוננה" האם לאותה תוספת מקבלים שרים וחברי כנסת?

טר גבעוני: יש מקרים אשר נציב טס הכנסה מכיר בתוספת ייצוג כפטור ממס הכנסה. הכוננה כאן לתוספת הפטורה ממס הכנסה.

ז. סוננטיב: אז צריך להוציא זאת בכלל.

טר גבעוני: התקנות באות להדגיש כדי להקל על הביצוע. דברים שלגביהם מתעורר ספק - טובהרים בתקנות.

טר קיסרנו: אני מבקש להוסיף דבר אחד בהגדרת המשכורת. לא באשר כאן כי המדובר במשכורת המשתלמת בשנת 1956. יש מקרים של ספרעות על חשבון שנת 1955.

טר גבעוני: אם כך תכתבו ייצא כי לא נוכל לגבות את הפרשים שישולפו בשנת 1957 על חשבון שנת 1956, ולא נגבה לא את אלה ולא את אלה. החוק אינו מאפשר לנו להטות את הגבייה עד לשנת 1957. אנו גובים השנה את אשר אנו יכולים לגבות.

ש. דיין: האם תוספת הייצוג שחברי הכנסת מקבלים פטורה, ואם כן - האפשר להציע לחייב גם אותה?

טר הניב: לפי מה שכתוב כאן המדובר גם בתוספת הייצוג שמקבלים חברי הכנסת.

ג. לוי: החוק סתיר לגבות יהב-טגן רק מסשכורת 1956/57. הניסוח שלק המוסר כי לא נוכל לגבות את הכסף המשתלם ב-1957 על חשבון 1956 איבנו טוב, כי אדם העובר בחברה כרטיס יוכל לבקש שטנהלו לא לשלם לו את משכורתו במשך 4 החודשים האחרונים ובלבד לא לשלם יהב-טגן. את משכורתו הוא יקבל בשנת 1957.

טר גבעוני: אנו מדברים לאור מציאות מסוימת. הוחלט על טתן הפרשים בשנה זו על חשבון שנת 1955 ובשנה הבאה על חשבון שנת 1956. מה שמציע קיסרון אינו אלא לוותר על סכומי יהב-טגן שישלמו גם טאלה וגם טאלה. אני מציע לא לקבל את הדבר.

ה צ ב ע ה

תקנה 1 בתוספת המלים "תוספת היוקר הכלולה במשכורת" לפי הצעת הממשלה - ג ת ק ב ל ה.

ת ק נ ה 2

טר גבעוני: כאן יש תוספת לאחר המלים "לכל משכורת חודש" המוסרת: "בחדשים יוני 1956 עד טרט 1957". כלומר, שיהיו עשרה ניכויים חדשיים החל מיוני וכלה בשכר טרט.

ה צ ב ע ה

תקנה 2, לפי הצעת המטשלה - בתסבלה.

ת ק נ ה 3
=====

טר גבעוני:
הטופט בתקנה 9 הוא כרטיס העובד הנהוג
במס-הכנסה. אני רוצה להסביר בשביל מה
נחוצה הצהרה. החוק קובע לגבי זוגות נישואים הנמצאים מתחת לקו של
1800 שאחד מהם פטור מס, והאחר הזה הוא מי שיש לו השכר הגבוה יותר.
משלם זה בעל השכר הנטו. אנו צריכים לדעת מיהו, ובדרך כלל המשתכר
פחות הוא בת-הזוג ולא בן-הזוג. הלכנו מיפוא לאשה ולא לבעל שרבות
מהן לא עובדות, והם כן - משתכרות פחות.

דבר שני. כגון החלטנו כי המעביד טנכה כל
עוד לא קיבל מהמנהל הוראה אחרת.

ש. דיין:
יש ללכת בדרך הפוכה. כל עוד לא נתן
המנהל הוראה - אין לגבות מסנו.

טר גבעוני:
אני מסכים גם לכך.

ה צ ב ע ה

תקנה 3 לפי הצעת המטשלה
ובתיקונו של דיין - בתסבלה.

ת ק נ ה 4
=====

טר קיטרון:
יש להוסיף גם כגון את התוספת שהכנסנו
בסעיף 2: "בחדשים יוני 1956 עד טרם 1957".

טר גבעוני:
נכון.

ה צ ב ע ה

תקנה 4 לפי הצעת המטשלה ובתיקונו
של טר קיטרון - בתסבלה.

ת ק נ ה 5
=====

טר גבעוני:
סעיף זה בא בעקבות הוראה בתקנות מס הכנסה
המכוונות לעובדים במקומות עבודה יוניים, כי
לגבי אלה אין המעביד יודע את כלל שכרם. שם העדטנו את הדבר על 3,8%
מההכנסה השנתית וכגון כיוון שהמדובר בעשרה חדשים, על 4,5%. קבענו
את השעור המינימלי.

בסעיף 5(ב) יבוא הנוסח הזה במקום הנוסח
המוצע: "הוכיח עובד הטקל ששכורת חלקית להנחת דעתו של המנהל כי
אילו נוכח יאב-טגן לפי האמור בתוספת הראשונה סך כל המשכורות שהוא
סקבל טכל מעבידיו יחד היה שיעור הניכוי פחות מ-4,5%, רשאי המנהל
להורות על הפחתת שיעור הניכוי לפי תקנה זו והמעביד ינכה בהתאם
להוראותיו".

נ. לוי:
מדוע לא תכתוב פה "יורה" במקום "רשאי המנהל
להורות"?

טר גבעוני:
איני מתנגד.

ה צ ב ע ה

תקנה 5 לפי הנוסח החדש ובתיקונו
של חבר הכנסת לויין - בתסבלה.

ס ע י ף 6
=====

ג. לנין:

השאלה היא: אם אינו תוסך יחיד במשפחה
המטופלת בילדים? הייתי מציע לעשות שינוי
ברוך אלו, גם אם אינו תוסך יחיד אבל משכורתו הוא ומשכורתו של התוסך
השני קטנה - אין לחייבו,

סר גבעוני:

בלאו הכי אם משכורתו היא קטנה - הוא פטור.

ת ק נ ה 7
=====

סר גבעוני:

כאן מדובר על עובדים יומיים. התקנות האלה
כאן בעקבות התקנות של מס הכנסה תוך כמה
שינויים, בדרך כלל אין העובדים היומיים עובדים חודש טל. בחלקם
הגדול שכתב בסוף. יש אי-בטחון לגביהם שלא כלגבי העובד הקבוע. על כן
כאן תקנות מס הכנסה להסדיר את הדבר.
מי ששכרו אינו עולה על שש ל"י ליום - פטור,
ומי ששכרו עולה על 6 ל"י ליום - ישלם רק על העודף העולה על 6 ל"י
ליום. זה זהה עם תקנות מס הכנסה. אבל ביחס לשיעור שינוי. החלטנו
על שיעור של שני אחוז בלבד.
לאחר שלשה חדשים יביש העובר הצהרה, ואם
יתברר שמגיע לו כסף - יוחזר לו הדבר לא בסוף השנה אלא גם במטצע השנה.

העניין היה בטועצה. הטועצה סברה שגם תקנות
אלה והקלות אלה הן נוקשות במידה מסויימת וביקשה שאביא בפניכם את
הטלצותיה, והיה טובן להביא בפניכם הצעה בעניין זה עוד היום,

אם תביא זאת סחר בקורד - נצביע ללא ויכוח.
א. אפרתי:

ת ק נ ו ת 11, 10, 9, 8
=====

תקנות מס' 8, 9, 10, 11
לפי הצעת המטפלה - בתקבלו.

א. אפרתי:

אנו עוברים לתקנות יהב-טגן (הגדלת
פטור סיהב טגן על צריכת חשמל) חשט"ז-1956.

ת ק נ ה 1
=====

סר גבעוני:

יש להוסיף בהגדרת "צרכן טענה": במקום
"דיד כמטענותו בחוק הגנת הדייר חשט"ז-1955"
יבוא - "מי שמחזיק בנכס בשכירות דה"ח על פי חוזה או סכוח חוק".
תיקון שני. במקום "דין יחידת טשק בקיבוץ,
כמטענותו בסעיף 19 לפקודה, כדין צרכן טענה", יבוא - "לרבות יחידת
טשק בקיבוץ, כמטענותו בסעיף 19 לפקודה".

ז. סונתייב:

הייתי רוצה להסתייג אבל לתקנות מי אפשר
להסתייג.

ת צ נ ה

תקנה 1 לתור השינויים שהוצעו - בתקבלה.

ת ק נ ה 2
=====

ה צ נ ע ה

תקנה 2, כפי שהוצעה ע"י הממשלה - נתקבלה.

ת ק נ ה 3
=====

המדובר על צרכן טחוף לקיבוץ. כגון אנו מוסיפים את מספר הטובה של צרכן הראשי.

סר גבעוני:

ה צ נ ע ה

תקנה 3, כפי שהוצעה ע"י הממשלה - נתקבלה.

ת ק נ ה 4
=====

כגון המדובר על קיבוצים. לא כל יחידה טשק תודיע על כך אלא כל הקיבוץ.

סר גבעוני:

כתוב כי הצרכן הראשי יגיש למנהל וקודם כתוב כי צרכן המטבח יגיש למנהל. אני חושב

ח. ארלינג:

שיש פה סתירה.

אני מציע לחוק את שתי הטלים המפורסות ולסיים את המשפט בטלים "לשם חתימה". במקום זה נוסיף את הטלים "במסעות הטובה". אנו חוזרים להצבעה על תקנה ט"ו 3.

סר גבעוני:

סר הניג:

א. אפרתי:

ה צ נ ע ה

תקנה 3, בסינוי, במסעות הטובה - נתקבלה.

א. אפרתי:

אנו חוזרים לתקנה מספר 4.

כל התקנות הללו באו למעשה בגלל הקיבוצים. אני מוטרד בעיר משתמשות 4 נפשות לפחות בטובה אחד, ובקיבוצים ייחשבו כל שני אנשים ליחידה.

א. סוננטינג:

לאחר שיגבו את המט. מהקיבוצים הייתי רוצה לקבל אינפורמציה מה נתן הדבר למעשה.

תקנה 4, כפי שהוצעה ע"י הממשלה - נתקבלה.

ת ק נ ה
=====

אין תעריך למעשה את חשבון אריכת החשמל בקיבוץ אם יש לו טובה אחד גם בטביל טאור, גם בטביל הלול וגם ברפת?

א. סוננטינג:

יש שירותים של חשמל שהחוק פותר אותם טיהב-טגן. יש שירותים החייבים ביהב-טגן. לגבי אלה יהיה טאור של 2.500 ל"ל לכל יחידה לחודש.

סר גבעוני:

אבל אם יש טובה אחד מה מעט?

ח. ארלינג:

מר גבעוני: הסברנו כבר אז עד כמה טקסה הדבר. איני יודע עדיין מה נעשה. נחשוב על כך. אין לי חשובה. נעשה כמיטב יכולתנו.

ה צ ב ע ה

תקנה 5, כפי שהוצעה ע"י הממשלה - בתקבלה.

ת ק נ ה 6
=====

ה צ ב ע ה

תקנה 6, כפי שהוצעה ע"י הממשלה - בתקבלה.

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה
=====

היו"ר י. גורני: אנו חוזרים לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה תשט"ז-1956.

ז. סוזאייב: האם אתה סוכן ד"ר ברוש להבטיח שכל זמן שנותה הכנסה מרווח הון לא תחולק בין חבריה מס? אולי תשמש בחוק הטאפסר לך לחייב את החברה לחלק דיבידנדה?

ד"ר ברוש: אין אנו מפעלים את הטעיף הזה בכלל. אני סוכן להבטיח.

ז. סוזאייב: מה הדין באנגליה לגבי רווח הון בשעת חלוקת דיבידנדה ומה הדין בארצות הברית?

ד"ר ברוש: אני סוכן להתעניין.

ס ע י פ 4
=====

ד"ר ברוש: אני רוצה לציין כי שר המוצר לא השתמש עד היום בסמכות שניתנה לו לפי הטעיף הקיים, טעם לשטור על הסמכות הזאת.

אגודה שטכרה לחבריה היתה פטורה מס. נתן דוגמה בולטת: אגודה שיתופית של חייטים שטכרה בסנות ואריגים לחבריה קנתה בטמח ל"י וטכרה ב-120, ונניח כי 10 ל"י שלטה הנאמות נשאר לה רווח של - 10 ל"י - על כך היתה פטורה מס. רווח זה היה פטור מס כי העיסוק היה עם חבריה. למעשה הרווח שנשאר בידי האגודה הוא רווח עסקי מסחרי ובכל זאת היה פטור מס. הגענו לסקנה שלא חשוב למי מוכרת האגודה ועם מי היא מנהלת את עסקיה, כי עיקר הוא שהרווח שבידה הוא רווח מסחרי. אם המדובר בצרכניה המוכרת לחם לחבריה - אין מס ההכנסה מקופח כי הצרכים הם צרכים ביתיים. באנגליה גם היא חייבת מס. צרכניה המחלקת את העודפים בין חבריה - נחרץ גורלו של החבר. אם קנה בצרכניה זו את הלחם לצרכיו הביתיים - פטור כי אין זה רווח, אולם אם יש לו מסעדה והוא קיבל את הדברים לצרכים עסקיים ועל ידי כך קטנה הוצאתו העסקית - חייב במס. אני איני מציע להרחיק לכת. אני אומר: אין צורך לנגוע בצרכניה פרטית בעיר.

ז. סוזאייב: האם, המשביר לצרכן" משלם מס הכנסה?

ד"ר ברוש: כן, כסוכן, זוהי חברה.

א . אם אגודה שיתופית של חקלאים מוכרת לחברה זרעים, מכונות וקלאניות ועוסקת בעניינים עסקיים - האם אין להטיל עליה חובת תשלום? אהם אגודה של פרדסנים נותנת לחב ה שירות בעיבוד פרדסים ואוטרט לפרדסן לשלם בעד עיבוד דונם פודם טאה ועשרים ל"י אם כי הוצאותיה היא לא עלו על טאה ל"י ויש לה ררוח של עשרים ל"י - האין לחייב על ררוח זה?

5(ב) נאטר טאט אגודה שיתופית טחזירה לחברים - נחשבת ההחזרה כהחזרה חלקית. למעשה סעיף זה טתקן עוול שנעשה לטס הכנסה. עסקים טהורים היו פטורים טתשלום טס. למעשה יכלה אגודה גדולה טאוד להתחלק לטחים: טאת גדולה הטנהלת עסקותיה עם החברים, והטחרת - קטנה הטשלטט טס הכנסה. רק טתוך הבינות כנראה לא יסדה שני גופים טאוגדים. הטשכיר יכול היה ננקל לייסד שני גופים טאוגדים.

ז. סנוואייב: אני טבין איפוא טהחוק איפשר להם שלא לסלם אפילו פרדסה אחת.

ג"ר ברנש: נכון. אני טומר שרק טתוך הבינות לא עשו זאת.

ח. רובין: יש לי טפקות אם לא להביע הטנזרות לסעיף זה. אני טדבר על אגודה שיתופית. אני רוצה להבחין בין שלשה טיפוסים של אגודות שיתופיות להוציא קזפות תגטולים ואגודה שיתופית ייצרנית. שלשה טיפוסים האגודות הם אלה: א) אגודה הטספקת לחבריה שירותים וקונה בשבילם חוטרי גלם; ב) אגודה הטספקת לחבריה שירותים בעיסקם; ג) אגודה לאשראי.

אחחיל גם אני טן החייטים. אותו ררוח של עשר ל"י עליו דברת טקטין טטילא טת הוצאות העסק ומגדיל טת הררוח טטטילא טוא טטלם טטכוד טס הכנסה. הטסקנה היא לפי דעתי שאגודה כזאת צריכה להיות טשוחררת.

ג"ר ברנש: נכון רק בטקרה שהיא טחזירה טת הררוח לחבריה.

ח. רובין: גם אם היא אינה טחלקת טותו הרי היא טשקיעה אותו בעסק שלה, היא יכולה לרשות לזכות החבר חמט ל"י או שהיא תקנה בעבור חמט ל"י אלה חוטרי גלם נוסף כדי להוזיל גם בשנה הבאה טת הטחירים, ולטה חייבת היא בטס הכנסה על חמט ל"י אלה? אני טומר שאין לכוף עליה לשלם טס הכנסה; כי יש הבדל טהוטי בין אגודה שיתופית לבין חברה. באגודה שיתופית אין הפרדה טוחלטט טבחינה כלכלית בין הגוף לבין החבר. אי-גביית טס ההכנסה על הררוח הזה טביא להוזלת טחירים, כי אז תרדנה הוצאות הייצור או שטפטר יהיה בכסף זה אאאא להטמטש כהון חוזר ולקנות חוטרי גלם.

א. הרצפלד: נכון, אבל אם כך הדבר - הרי זה לעולם ועד.

היו"ר י. גורי: נותת טנו טפטיקים. אני נועל טת הישיבה.